

saadan skulle rutte med Millionerne. Jeg vil derfor henstille til den ærede Landbrugsminister, om det ikke er muligt, at der kunde findes en Udvej, saa at vi paa en nem, men virksom Maade kunde faa Fabrikken til at høre op med denne Forgiftning.

Endelig har jeg et Spørgsmaal at gøre den ærede Formand for Afholdskommissionen eller et af denne Kommissions Medlemmer. Jeg vilde saa inderlig gerne vide, hvordan det staar med dens Arbejde, om det er saa fremskredent, at man kunde vente en Betænkning i Aar, eller om man maa frygte for, at det skal vare noget længere. Det er et Spørgsmaal, jeg ofte møder blandt Afholdsfolk, og jeg tænkte, at jeg, ved at stille det her, maaske kunde faa Svar derpaa, saa at Afholdsfolkene ude i Landet kunde faa Svar med det samme. Naar man er utaalmodig, er det ikke saa meget i Betragtning af, at det har varet længe med denne Afholdskommissions Arbejde, hvad det i Virkeligheden ikke har, men det er, fordi den Gang Kommissionen blev nedsat, rykkede der her ind i Salen en Fortælling om en Opfindelse, som var gjortovre i det fjerne Amerika, og som gik ud paa, at Alkohol var i Virkeligheden et Næringsmiddel af omtrent samme Art, som Æggehvitestof, Fedtstof o. s. v. Denne Fortælling støttede sig til et fransk Professornavn, og nu er det jo ganske naturligt, at Afholdsfolkene længes efter at se denne Professor blive behandlet af saadan en Autoritet, som Afholdskommissionen er paa dette Omraade. Derfor lyser jeg, som sagt, efter dette Arbejde. Hermed skal jeg standse.

K. Kristiansen: Den højtærede Trafikminister udtalte i Lørdags, at der allerede den Gang var fremkommet 58 Henvendelser til ham ved denne Finanslovbehandling. Dog kunde jeg have Lyst til at fremkomme med et Par Henvendelser, selv om vi derved komme op til de tre Snese.

Før jeg kommer med disse to Henvendelser, ønsker jeg imidlertid at omtale en anden Sag vedrørende den samme Minister. Den er allerede omtalt af flere ærede Medlemmer og ogsaa af den ærede Minister. Det er Spørgsmaalet om Fordelingen af Tantiømen til Jernbanefunktionærerne. Den Gang Lønningsloven for Banefunktionærerne var til Behandling her i Tinget, antager jeg, at det gik andre Medlemmer, som det gik mig, at jeg troede, der vilde gaa mange

Aar hen, inden Bestemmelserne om Fordelingen af Tantiøme til Funktionærerne vilde træde i Kraft. Thi da vi havde set, at Statsbanerne i flere Aar saa godt som ingen Indtægt havde givet — ja, der var jo endogsaa et Aar, hvor der var ligefrem Driftunderskud —, gik vi ud fra, at det vilde tage ikke saa lidt Tid, inden vi kom saa vidt, at Statsbanerne gave et Overskud af c. 4 Millioner, hvad der skulde til, inden Funktionærerne fik den omtalte Tantiøme. Derfor tror jeg nok, at vi, den Gang Sagen var til Behandling, ikke interesserede os saa meget for Fordelingsreglerne, som vi burde have gjort. Nu træder denne Sag derimod mere i Forgrunden, da vi nu se, at Statsbanerne allerede have givet et saa stort Overskud, at der kan uddeles Tantiøme, og nu maa vi kunne skønne over, om Fordelingsreglerne ere rigtige eller ej. Og der kan jeg for mit Vedkommende ikke se andet, end at man ved Fordelingsreglerne i alt for høj Grad er gaaet frem efter det gamle, men derfor alligevel ikke altid rigtige Ord, at den, som meget haver, skal mere gives. Naar man ser, at Generaldirektøren med sin Løn af 12—13,000 Kr. kan faa tildelt over 4,000 Kr. i Tantiøme, medens derimod en Stationsforstander, som har 2—3,000 Kr. i Indtægt, ikke en Gang faar tildelt 100 Kr., og en Portør eller Togbetjent, som har godt og vel 1,000 Kr. i Løn, ikke faar tildelt stort mere end 50 Kr. i Tantiøme, synes jeg, at Fordelingsreglerne ikke ere helt heldige. Det er dog fuldstændig rigtigt, naar den højtærede Minister i Lørdags udtalte, at Generaldirektøren selvfølgelig har mest Indflydelse paa Indførelsen af de forskellige Besparelser, men alle Banefunktionærerne maa dog være enige om at hjælpe hinanden med at udføre Besparelserne, og i alt Fald mener jeg, at de daarligst lønnede mindst maa have lige saa meget udbetalt i Tantiøme procentvis efter deres Løn som de højest lønnede. Jeg vil derfor rette en Henstilling til den højtærede Trafikminister og Finansudvalget, om der ikke i en nær Fremtid kan indføres en Ændring med Hensyn til Tantiømfordelingen.

Derefter kommer jeg til de to Sager, jeg vilde fremføre for den højtærede Trafikminister. Den første har jeg for Resten omtalt en Gang før, nemlig den Gang Lønningsloven var til Behandling her i Tinget. Maaske de ærede Medlemmer kunne erindre, at jeg da paa pegede de uheldige Følger, som den ny Ordning vilde faa for de mange antagne